

Mária Matka Kristova **Mariológia – náuka o Panne a Matke Márii**

/neprešlo jazykovou úpravou/

Niektorí jej závidia, iní s ňou súcitia.
Niektorí ňou opovrhujú, iní ju obdivujú.
Nie je absolventkou žiadaného univerzitného vzdelania,
napriek tomu žiaden človek nezískal toľko titulov ako Ona.
Mária, Ježišova Matka, kto je to?
Na túto otázku sa pokúsime stručne odpovedať
v čiastočnom vysvetlení vierouky na tému Mariológia.

1.snímka. Pochválený buď Pán Ježiš Kristus! Touto chválou Boha vo Vás, pozdravujem každého z Vás tu v aule Teologickej fakulty i každého z Vás pri obrazovke TV Lux.

Nachádzame sa na akademickej pôde Univerzity tretieho veku (UTV). To znamená, že každý z Vás už absolvoval minimálne dve univerzity. Môže to byť univerzita manželstva, univerzita materstva a otcovstva, univerzita iného povolania, poslania či zamestnania. Preto sa pred všetkými Vami hlboko skláňam a blahoželám každému z Vás osobitne, ku snahe spoznávať v sebe Boží originál, ktorý Vám Boh daroval. O tom, že sa o to snažíte svedčí aj fakt Vášho štúdia UTV Katolíckej teológie. Je to jedna z možností, ako objavovať i naplňať vo Vašich životoch obraz Boží na ktorí ste stvorení.

Vždy pri prvom stretnutí s novou skupinou UTV, považujem za veľmi potrebné zdôrazniť dôležitosť používania Katechizmu Katolíckej Cirkvi (KKC) pri štúdiu. Nemám teraz na mysli skrátene verzie Katechizmu otázok a odpovedí, ako je napríklad kompendium, alebo katechizmus pre mládež. Odporúčam Vám originálnu verziu KKC v slovenskom preklade, ktorú by podľa môjho názoru, tak ako Sväté Písmo, mala mať každá rodina. V Katechizme sa dá veľmi jednoducho orientovať, podľa očíslovaných odstavcov tzv. kanónov - bodov, a nájsť tam to čo práve potrebujeme, či je to vierouka 1. ročníka, napríklad dnešná téma Mariológia a ďalšie témy Vášho štúdia, napríklad Sviatostí 2. ročníka i Morálna teológia 3. ročníka.

Prežívame Rok viery, Rok sv. Cyrila a Metóda, 50. výročie Druhého Vatikánskeho koncilu a tiež 20. výročie Katechizmu Katolíckej Cirkvi schválenom po Druhom Vatikánskom koncile, v ktorom nájdeme učenie Magistéria Cirkvi, ktoré neodmysliteľne patrí k nášmu životu. Takže Sväté Písmo (SP) a Katechizmus Katolíckej Cirkvi patrí k najzákladnejším prameňom Vášho štúdia a základnej orientácii nášho Katolíckeho života.

2.snímka. Téma dnešného stretnutia je **Mária, Matka Kristova**. Obsah tejto témy patrí do Dogmatiky, čiže vierouky o Panne Márii, ktorú nazývame Mariológia.

Mariológia v preklade do slovenčiny znamená náuka o Márii; náuka o Panne a Matke Márii.

Samozrejme, že danú tému nie je možné v úplnosti obsiahnuť v pár desiatkach minút. Preto vám odporúčam na hlbšie štúdium, aspoň túto literatúru:

Je to:

SP, predovšetkým evanjelia;

Dokumenty Cirkvi: KKC kánony 484 – 511, 963 – 975 a ďalšie;

Apoštolská exhortácia Pavla VI. Cultus Marialis, (Mariánsky kult), 2.2.1974;
Encyklika Jána Pavla II. Redemptoris Mater, (Matka Vykupiteľa), 25.3.1987;
Kniha: Sv. Ľudovít M. Grignion z Montfortu: O Pravej úcte k Panne Márii

Zároveň, ak Pán Boh dovoľí, v nasledujúcom akademickom roku bude mať táto téma pokračovanie pod názvom Maria, Matka Cirkvi.

Prosím, aby sme sa teraz postavili a spoločne pozdravili Božiu i našu Matku Máriu: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen.

Zdravas Mária, milosti plná, Pán s Tebou, požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod života Tvojho Ježiš. Svätá Mária Matka Božia, pros za nás hriešnych, teraz i v hodinu smrti našej. Amen.

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému. Ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz i vždycky i naveky vekov. Amen.

Príď Duchu Svätý, potrebujeme Ťa. Amen.

Na začiatok si prečítame slová pápeža Benedikta XVI., ktoré nachádzame v 41. článku encykliky Deus Caritas est (Boh je láska), kde Benedikt XVI. veľmi stručne a veľmi jasne zhrnul Mariológiu a vyjadril poslanie Panny a Matky Márie.

Citujem:

Medzi svätými vyniká Mária, Ježišova matka a zrkadlo každej svätosti. V Lukášovom evanjeliu ju vidíme v službe lásky voči príbuznej Alžbete, u ktorej zostala „asi tri mesiace“ (Lk 1, 56), aby jej pomáhala v poslednom období tehotenstva. „Magnificat anima mea Dominum - Velebí moja duša pána“, (Lk 1, 46) vyjadruje tak program svojho života: neklásť do stredu seba, ale vytvárať priestor pre Boha, ktorého stretla v modlitbe a v službe blížnemu – len tak sa svet stáva lepším. Mária je veľká práve preto, lebo nerobí veľkou seba, ale Boha. Je pokorná: nechce byť ničím iným, len Pánovou služobnicou (porov. Lk 1, 38. 48). Vie, že k spásu sveta neprispieva konaním svojho diela, ale iba tým, že sa plne dáva k dispozícii Božím iniciatívam. Je ženou nádeje: len preto, lebo verí v Božie prisľúbenia a očakáva spásu Izraela, môže k nej prísť anjel a pozvať ju do služby, ktorá rozhodujúco prispeje splneniu týchto prisľúbení. Mária je ženou viery: „Blahoslavená je tá, ktorá uverila“ (Lk 1, 45), hovorí jej Alžbeta. Magnifikat – takpovediac portrét jej duše – je celý popretkávaný niťami Svätého písma, myšlienkami z Božieho slova. Tak sa nám odhaľuje, že Mária je v Božom slove skutočne doma, prirodzene z neho vychádza a vstupuje doň. Hovorí a myslí s Božím slovom; Božie slovo sa stáva jej slovom a jej slová sa rodia z Božieho slova. Tak je zrejmé, že jej myšlienky sú v súlade s Božími myšlienkami a že jej chcenie je v súlade s Božou vôľou. Tým, že bola hlboko preniknutá Božím slovom, mohla sa stať matkou vteleného Slova. A napokon, Mária je ženou, ktorá miluje. Ako by to mohlo byť inak? Keďže vo viere myslí Božími myšlienkami, chce Božiu vôľu, nemôže byť inou než milujúcou ženou. Vycítíme to z tichých gest, o ktorých nám hovoria opisy Ježišovho detstva. Vidíme to v jemnoci, s akým v Káne Galilejskej rieši problém, v ktorom sa ocitli novomanželia, a upozorňuje naň Ježiša. Pozorujeme to v pokore, s akou prijíma, že je zabudnutá počas Ježišovho verejného pôsobenia, vediac, že Syn musí založiť novú rodinu a že hodina matky príde až vo chvíli kríža, ktorá bude Ježišovou pravou hodinou (porov. Jn 2, 4; 13, 1). Potom, keď sa učenci rozutekajú, ona zostane pod krížom (porov. Jn 19, 25-27) a neskôr, v deň Turíc, budú opäť zhromaždení okolo nej, očakávajúc Ducha Svätého (porov. Sk 1, 14).

Slová encykliky Boh je láska, ktoré sú venované Panne Márii, nás povzbudzujú k rozjímaniu nad jednotlivými udalosťami evanjelia, v ktorých vystupuje

ako jedna z hlavných postáv Mária, Ježišova Matka. Máme si uvedomiť, čo to znamená pre náš konkrétny život. V čom je Mária pre nás vzorom.

Z rôznych homílii sú pre nás známe vety:

O Márii sa môžeme niečo dozvedieť, len keď vychádzame z Ježiša Krista.

Cez Máriu k Ježišovi.

Mária nás neupozorňuje na seba, ale vždy nás vedie k Bohu.

Preto si teraz povedzme niektoré základné pojmy a definície Mariológie:

3.snímka. Mária dostala od Boha osobitnú úlohu: Stala sa **Matkou Vykupiteľa**.

KKC 509: **Mária** je skutočne „Božia Matka“, pretože je Matkou večného Božieho Syna, ktorý sa stal človekom a sám je Boh.

KKC 490: Aby **Mária** mohla byť matkou Spasiteľa, „bola od Boha obdarovaná darmi hodnými takej veľkej úlohy“. Anjel Gabriel ju vo chvíli zvestovania pozdravuje ako plnú milosti. A skutočne, aby mohla dať slobodný súhlas svojej viery zvestovaniu svojho povolania, bolo potrebné, aby ju úplne viedla Božia milosť.

Z toho vyplýva **Zvláštne postavenie Márie:**

Ktoré je 1.) v jej dôstojnosti:

- tým, že je Matkou Boha má najvyššiu dôstojnosť.

2.) v jej zvláštnych výsadách:

Mária je: a) nepoškvrnené počatie

b) dokonalá svätosť

má c) oslávenú dušu i telo

vzdávame jej d) zvláštnu úctu, tzv nad-úctu – hyper-dúliu

Absolútna úcta, Adorácia, klaňanie sa patrí iba Bohu. Márii patrí nad úcta. Zároveň môžeme povedať, že sv. Jozefovi patrí trochu väčšia úcta ako ostatným svätým a svätým patrí úcta. Nie preto, aby sme uctievali svätých pre nich samých, ale preto, aby nás vzory ich životov viedli k Bohu.

A to platí aj o nad-úcte k Márii. Viedie nás k Bohu.

Ďalšia výsada Márie je: e) jej večité panenstvo:

Mária má:

virginitas mentis – panenské zmýšľanie

virginitas sensus – oslobodenie od nezriadených hnutí pohlavnej žiadostivosti

virginitas corporis – telesnú neporušenosť

a po **3.)** - tým, že Mária počala a porodila Pána Ježiša, spolupôsobila na vykúpení. (**v jej spolupôsobení na diele vykúpenia**)

4.snímka. O zvláštnom postavení a poslaní Márie hovoria aj **Mariánske Dogmy:**

Efezský koncil, r. 431:

Mária je skutočne a vo vlastnom zmysle Matkou Božou.

- Mária je skutočne Matkou

- Mária je skutočne Božou Matkou

- Mária je Bohorodička

5.snímka. IV. Lateránsky koncil, r. 1215:

Mária bola a ostala pannou: pred pôrodom, pri pôrode a po pôrode.

- Panna Mária bola pannou pred pôrodom: počala z Ducha Svätého, bez spolupôsobenia muža.

- Panna Mária ostala pannou pri pôrode, bez porušenia svojej panenskej neporušenosti.

- Panna Mária ostala navždy pannou aj po pôrode.

6.snímka. Tridentský koncil, r. 1546 nás učí veriť:
Mária bola uchránená nielen od dedičného hriechu, ale aj vždy a úplne od každého osobného hriechu.

pápež Pius IX., 8. 12. r. 1854:

Panna Mária bola bez poškvrny dedičného hriechu počatá.

pápež Pius XII., 1. 11. r. 1950:

Panna Mária bola s telom i s dušou vzatá do Nebeskej slávy.

Pápež Pius XII. r. 1942 zasvätil celé ľudské pokolenie Nepoškvrnenému srdcu Panny Márie a pre celú Cirkev ustanovil aj osobitný sviatok Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, ktorý si pripomíname v sobotu po piatku Slávnosti Najsvätejšieho srdca Pána Ježiša.

7.snímka. Samozrejme, že k našej základnej Katolíckej inteligencii patrí aj poznať a svätiť **Prikázané Mariánske sviatky**. Sú tri:

1. január - Slávnosť **Bohorodičky** Panny Márie

15. august - Slávnosť **Nanebovzatia Panny Márie**

8. december - Slávnosť **Nepoškvrneného počatia Panny Márie**

Na Slovensku máme aj štátny sviatok:

15. september - **Sedembolestnej Panny Márie**, Patrónky Slovenska

Počas Cirkevného roka v Liturgickom kalendári, slávime a pripomíname si ďalšie Mariánske sviatky a spomienky, cez ktoré sa máme nechať viesť Máriu k Bohu.

8.snímka. To čo sme doteraz počuli o Panne Márii, Kristovej Matke, nám znie veľmi vznešene a priam nedostupne. Ale ako sa môžeme dívať na Máriu z pohľadu nášho každodenného života:

Všetky tituly, ktoré Cirkev udelila Márii a ktoré okrem iného nájdeme vo viacerých Mariánskych litániách, môžeme zhrnúť do jedného titulu, ktorý v sebe zahŕňa všetky ostatné: **Mária je Kráľovnou Neba i zeme**.

A v podstate môžeme povedať, že touto Kráľovnou Neba i zeme sa stalo, cez prijatú Božiu milosť, jedno celkom obyčajné dievča.

Nevieme presný dátum narodenia Panny Márie. Vieme, že žila na prelome letopočtu. Náš letopočet rátame od veľkej udalosti narodenia Boha ako človeka a práve Mária je touto Bohorodičkou.

Mária so svojimi rodičmi, (podľa tradície vieme, že to boli sv. Joachim a sv. Anna), žila v malom Galilejskom meste Nazaret. A v tomto mestečku žil aj jej snúbenec – tesár, sv. Jozef. Sú rôzne názory na vek Márie a Jozefa v čase ich zasnúbenia. Ja osobne sa prikláňam k názoru, že Mária mala v tom čase pravdepodobne okolo 15 rokov a sv. Jozef približne 30 rokov.

Vráťme sa k úplnému začiatku života Márie. Božou milosťou bola počatá bez dedičného hriechu. Jej počatie slávime 8. decembra a o 9 mesiacov neskôr 8. septembra si pripomíname jej narodenie. Ale v súčasnej dobe je dôležité zdôrazniť, že Mária bola počatá prirodzeným spôsobom v láskyplnom objatí a sebadarovaní sa jej rodičov. Počatie Márie nám ukazuje na dôstojnosť krásu a hodnotu intímneho manželského spojenia a počatia každého človeka.

O niekoľko rokov neskôr, Boh prekvapuje Máriu zvestovaním, že ona, celkom obyčajné nenápadné nazaretské dievča, je vybratá za Matku Boha, za Matku druhej Božskej osoby - Boha Syna, ktorý sa chce stať človekom. A Mária nechce nič iné, iba plniť Božiu vôľu. Znovu tu máme počatie - Ježiš, ktorý sa počal z Ducha Svätého. Slávnosť zvestovania Pána slávime 25. marca, (ale práve v tomto roku je posunutá z dôvodu Veľkonočných sviatkov na 8. apríla, čiže deň premiéry tejto prednášky v TV Lux.)

25. marec je zároveň dňom počatého dieťaťa, pretože Ježiš neprichádza na tento svet už ako narodené dieťa, ale stáva sa človekom v okamihu počatia pod srdcom Márie. Stáva sa jednobunkovým dieťaťom a ďalej sa vyvíja ako každý iný človek v lone matky. Svojím počatím Ježiš posväcuje počatie každého človeka.

Na obrázku vidíme zobrazenie Márie v požehnanom stave. Je to Mária Guadalupská a naša Levočská Panna Mária. Mária tu nedrží Ježiška na rukách ale nosí ho pod svojím srdcom. Je to Mária ako prvý Bohostánok, nosí a ochraňuje živého Krista v sebe.

Najväčšie mariánske pútnické miesto na svete, čo do počtu miliónov prichádzajúcich ľudí ročne, je Guadalupe v Mexiku. Najväčšie mariánske pútnické miesto na Slovensku, čo do počtu státisícov prichádzajúcich pútnikov, je Levoča. Sú to miesta zasvätené Márii v požehnanom stave. Veľmi dôležité pre súčasnú dobu. Prosme Máriu v požehnanom stave, aby nás naučila mať v úcte život človeka od počatia po prirodzenú smrť.

9 snímka. Na tomto obrázku vidíme ikony Svätej rodiny. Mária a Jozef boli pred zákonom skutoční manželia. Ježiš je počatý z Ducha Svätého - je Synom Nebeského Otca a Synom Márie. Pred zákonom a vtedajšími ľuďmi si však sv. Jozef Ježiška adoptoval – prijal Ho za svojho syna. Preto ich rodine právom hovoríme Svätá Rodina. Jozef a Mária vo svojej domácnosti, vedľa seba, žili ako brat a sestra, žili v panenstve a panictve. Zriekli sa intímneho manželského života a krásu ľudskej sexuality sebadarovania odovzdali Bohu. Mária je Matkou a Pannou. Hodnota jej panenstva zvyrazňuje dôstojnosť jej materstva. A veľkosť jej materstva nenarúša jej panenstvo.

Tak v Márii nachádzame, podľa slov Jána Pavla II., **nevyčerpatelný prameň ženského génia** pre každú ženu, pannu, manželku, matku.

Mária a Jozef sú veľkým vzorom pre dnešných mladých ľudí, ktorí opovrhujú panenstvom a ničia svoj život závislosťou na zvrhlej sexuálnej rozkoši. Dnes nejedno mladé dievča, dokáže oklamať svoju mamu tým, že síce nemá porušenú fyziologickú panenskú blanu, ale inými nezriadenými sexuálnymi praktikami už dávno poškvrnila svoje panenské zmýšľanie a vo svojom srdci opovrhla panenstvom. Nech Mária a Jozef orodujú za našu mládež, aby v sebe znovuobjavila hodnotu čistoty srdca.

Čistota zmýšľania sŕdc Márie a Jozefa nám ukazujú na potrebu nehy v našich ľudských vzťahoch. Pápež František v jednom zo svojich prvých príhovoroch nás vyzval: Budte k sebe nežní! Ikona, na ktorej vidíme láskyplné nežné, ničím nezašpinené objatie Svätej rodiny nás pozýva, k vráteniu nehe jej práve miesto. Byť nežný neznamená byť chlipný a mať bočné úmysly. Skutočnú nehu, s láskyplným čistým úmyslom, v jej rôznych prejavoch, potrebuje dieťa, muž, žena i starší človek. Nech je aj v tomto pre nás vzorom Svätá Rodina.

Mária tým, že sa stala Bohom vyvolenou, neopovrhla sv. Jozefom. Nestala sa prehnanou nezriadenou feministkou, ktorá sa spolieha iba na seba. Naopak uvedomila si potrebu Jozefovej pomoci a ochrany. Vo svojej pokore sa podriaďuje Bohu a tým aj sv. Jozefovi ako hlave ich pozemskej rodiny.

Na druhej ikone sa už nedívame na sladkú rodinnú nehu, ale vidíme tu symbol každodenných starostí, ktoré život so sebou prináša a ktoré sú, Mária a Jozef, s Božou pomocou, ochotní prijať a znášať.

Skúsme sa zamyslieť nad tým, čo všetko falošné sa dnes v rodinách skrýva pod pojmom zodpovednosť. Žiaľ aj slovo zodpovednosť je dnes zmanipulované: Boli Mária a Jozef zodpovední, keď Mária vo vysokom štádiu tehotenstva bez auta a lekára, peši na somárikovi cestovala do ďalekého Betlehema? Boli zodpovední, keď svoje dieťa porodila v maštali a nemala najlepšiu značku kočiara či pampers plienok, ani luxusné oblečenie pre svojho práve narodeného syna? Boli zodpovední, keď s malým dieťaťom utekali do Egypta ako utečenci bez, z ľudského pohľadu, akejkolvek istoty? Boli zodpovední? Dnes sa v našich rodinách pod rúškom zodpovednosti uskutočňujú ťažké hriechy proti úcte a dôstojnosti ľudského života i manželstva.

Mária a Jozef boli zodpovední, pretože ich jedinou snahou bolo plniť Božiu vôľu a v tomto ich prijímame ako vzor a orodovníkov za naše rodiny.

10.snímka. Som veľmi vďačná nášmu slovenskému maliarovi Ladislavovi Záborskému za obraz, na ktorom vidíme Kráľovnú Neba i zeme umývať dlážku. Kralovať znamená slúžiť. Mária by sa nestala Kráľovnou keby neslúžila Bohu i ľuďom. Tento obraz nás povzbudzuje k tomu, aby sme si naplno uvedomili, že každá naša činnosť, či je to umývanie dlážky, umývanie riadu, starostlivosť o deti o celú rodinu, práca v stolárskej dielni podľa vzoru sv. Jozefa a každá ľudská práca, konaná s láskou na slávu Božiu, má celovečnú hodnotu.

Ďalej na tomto obrázku vidíme, že Mária učí umývať dlážku aj svojho malého syna. Podľa tradície vieme, že sv. Jozef od malička učil Ježiška tesárskemu remeslu: Mária a Jozef vedeli, že Ježiš je Boží Syn napriek tomu ho vychovávali, učili ho pracovať. Ježiš sa ako dieťa modlil, pomáhal čiže pracoval, učil sa, hral sa.

Kiežby sa do našich rodín vrátilo vedomie potreby učiť deti modliť sa a pracovať. Aj v tomto smere sa učme od Svätej Rodiny.

11.snímka. Na ďalšom obrázku už vidíme Máriu, po skončení verejného účinkovania Ježiša, po Jeho umučení a smrti na kríži. Mária drží v náručí mŕtve telo svojho syna Ježiša, ktoré bolo práve sňaté z kríža a ktoré sa musí rýchlo pochovať, aby nebol poškrvnený židovský sviatok Veľkej noci.

Nádherná svetoznáma Michelangelova pieta zobrazuje Máriu, ktorá si nezúfa, nerobí hysterické scény, nikomu nič nevyčíta, len veľmi trpí. Jej nadovšetko dobrý, nevinný syn Ježiš bol kruto mučený a teraz leží mŕtvy v jej náručí. Sedembolestná Mária - plná bolesti s pokorou prijíma bolesť. Nevyčíta Bohu, že jej Syna dal a teraz vzal. S nádejou odovzdáva svoju bolesť Bohu. Je plná bolesti ale zároveň s nádejou odovzdáva mŕtve telo svojho syna do hrobu.

Michelangelova pieta, ktorá sa nachádza v bazilike sv. Petra v Ríme bola, údajne, inšpiráciou aj pre slovenského tesára, ktorý v roku 1564 na požiadanie manželov Angeliky Bakičovej a Imricha Czobora, (z dôvodu vďaka za záchranu ich manželského vzťahu), z dreva vytesal Sedembolestnú Pannu Máriu, ktorú dnes uctieваме ako Patrónku Slovenska a nachádza sa v národnej bazilike v Šaštíne.

Pri pohľade na našu Patrónku Slovenska si môžeme uvedomiť ako správne, nie pochopiť, ale prijať utrpenie a odovzdať ho Bohu ako obeť za spásu našu i našich rodín. Ján Pavol II. v Šaštíne, v roku 1995, dal našej bolestnej Patrónke Slovenska na hlavu korunu. Mária je Kráľovnou vo svojej službe Bohu a ľuďom. Mária je Kráľovnou pre plnosť svojej bolesti, ktorou sa v nádeji spája s Bohom.

12. snímka. KKC149: Cez celý jej život až po poslednú skúšku, keď jej syn Ježiš zomrel na križi, jej viera nezakolísala. **Mária** neprestala veriť, že Božie slovo „sa splní“. Preto Cirkev uctieva v Márii najrýdzejšie uskutočnenie viery.

Vráťme sa teraz do obdobia verejného Ježišovho účinkovania, kde Mária okrem iného zažíva aj situáciu, ktorú máme popísanú v evanjeliu Mk 3,31-35. Vo SP sa táto udalosť nachádza pod názvom Pravá Ježišova rodina:

Čítame: Tu prišla jeho matka a jeho bratia. Zostali vonku a dali si ho zavolať. Okolo neho sedel zástup. Povedali mu: Vonku ťa hľadá Tvoja matka, tvoji bratia a tvoje sestry. On im odvetil: „Kto je moja matka a moji bratia?“ Rozhliadol sa po tých, čo sedeli okolo neho, a povedal: „Hľa moja matka a moji bratia. Lebo kto plní Božiu vôľu, je môj brat i moja sestra, i matka.“

Mária sa pri týchto slovách neurazila, pretože ona bola prvou učeníčkou a nasledovníčkou Ježiša Krista. To znamená, že z tohto pohľadu Ježiš aj v tomto prípade Máriu pozdvihol a ukázal nám ju ako vzor v kráčaní na ceste k Bohu.

Ten kto plní Božiu vôľu, hovorí Ježiš, je môj brat, moja sestra i moja matka. Mária plnila a plní Božiu vôľu a preto je Ježišovou Matkou. Nemáme sa na ňu pozeráť s obdivom len z diaľky, ale máme ju nasledovať na ceste za jej Synom.

V súčasnosti je na Slovensku rozšírené zasväcovanie sa Panne Márii. A to je veľmi dobré. Žiaľ aj v tomto smere tu vzniklo nesprávne pochopenie toho, čo to znamená zasvätiť sa Panne Márii a dovoľím si povedať, že sa u nás rozširuje blud, kde sa zasväcujúca modlitba vníma ako modla. A tak sa zo zasväcujúcej modlitby stáva hriech proti prvému Božiemu prikázaniu:

KKC 2111 hovorí: Povera je vybočenie náboženského cítenia a úkonov, ktoré ono ukladá. Môže vplývať aj na kult, ktorý vzdávame pravému Bohu, napríklad keď sa pripisuje takmer magická dôležitosť určitým, ináč oprávneným alebo potrebným praktikám. Pripisovať účinnosť modlitieb alebo sviatostných znakov iba ich materiálnej stránke bez ohľadu na vnútorné dispozície, ktoré vyžadujú, znamená upadnúť do povery.

A to sa stáva, pri nesprávnom pochopení zasväcujúcej modlitby. Čo to v skutočnosti znamená zasvätiť sa Panne Márii? Znamená to odovzdať, obetovať svoj život Panne Márii. Znamená to podľa vzoru Márie, snažiť sa každú sekundu svojho života plniť Božiu vôľu a objavovať i napĺňať poslanie, ktoré Boh pre môj život pripravil.

Sv. Ľudovít M. Grignon z Montfortu vo svojej knihe O Pravej úcte k Panne Márii, odporúča tým, ktorí sa chcú zasvätiť Panne Márii, veľmi dôkladnú aspoň 3-týždňovú duchovnú obnovu. Vo svojom uvažovaní tvrdí, že ten, kto sa zasvätiť Panne Márii sa stáva otrokom Ježiša v Márii a cez Máriu. To znamená, že keď sa zasvätiť Panne Márii, nemôžem si urobiť z Márie modlu, ktorá na moje požiadanie veľmi rýchlo vyčaruje to, čo ja považujem za dobré a čo práve potrebujem podľa mojich predstáv. Ale práve naopak, ja sa dávam do služieb Bohu cez Máriu, lebo viem, že ona vie čo je dobré, lebo ona plní Božiu vôľu a chce aj mne pomôcť v mojom konkrétnom živote plniť Božiu vôľu. Zasvätiť sa Panne Márii znamená zrieknuť sa svojich vlastných predstáv o sebe, o druhých, zrieknuť sa falošných predstáv o Bohu a snažiť sa stále viac spoznávať skutočného pravého Trojjediného Boha; znamená to objavovať a žiť v sebe obraz Boží na ktorý som stvorený/á. Správne sa zasvätiť Panne Márii znamená aj nájsť správnu zasväcujúcu modlitbu pre môj konkrétny stav. Nie je vhodné ak sa laici zasväcujú modlitbou, ktorá je určená pre kňazov a podobne.

Nie je vhodné ak sa v zasväcujúcej modlitbe zaväzujem modliť celý ruženec každý deň a pritom sa modlím len jeden desiatok. Preto je potrebné poradiť sa so svojimi kňazmi a duchovnými vodcami, ktorá zasväcujúca modlitba je vhodná pre danú skupinu, alebo konkrétneho človeka, tiež ako a kedy sa ju modliť, aby sme predišli zbytočným bludom v našich srdciach. Aby Mária Ježišova Matka nás mohla viesť na ceste za svojim synom Ježišom Kristom.

Na záver oslávme Pannu Máriu slovami *sv. Kataríny Sienskej OP*:

„**Mária**, dnes sa v Tebe tiež zjavuje moc a sloboda človeka. Lebo dnes, keď sa Boh rozhodol pre svoj závažný a veľký plán, poslať k Tebe anjela, aby Ti zjavil tajomstvo tohto plánu a požiadal ťa o súhlas. A Slovo nezostúpi do Tvojho lona skôr, pokiaľ tomu nedáš slobodný súhlas. Čaká pri bráne Tvojej vôle, až keď sa Ti zapáči a otvoríš ju tomu, ktorý túži vstúpiť do Tvojho vnútra. Nikdy by tam nevstúpil, keby si mu neotvorila svojou odpoveďou: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa Tvojho slova.“ Večné božstvo klopalo na Tvoju bránu, Mária, ale keby si nechcela otvoriť dvere svojej vôle, Boh by sa nikdy nevtelil.

Začervenaj sa preto, moja **duša**, keď vidíš, ako Boh uzatvoril zmluvu a príbuzenstvo s Máriou. Dnes môžeš vidieť, že **hoci si bola stvorená bez toho, či si to chcela, nebudeš spasená, ak nebudeš chcieť.**

Mária, moja presladká láska, do Teba je vpísané Slovo, ktoré nám prináša učenie života.“

Ďakujem za pozornosť.